

РЕШЕНИЕ

№ 98

гр. Русе, 22.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, VII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мирослав Арх. Йорданов

при участието на секретаря Мирослава Т. Пенева
като разгледа докладваното от Мирослав Арх. Йорданов Административно наказателно дело № 20224520201230 по описа за 2022 година

съобрази следното: Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Д. Д. Р. против Наказателно постановление № 22-3393-000307 / 28.06.2022 год. на началника на Второ РУ при ОД на МВР – Русе, с което за нарушение на чл. 104б, т.2 от ЗДвП на основание чл.175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП са му наложени административни наказания глоба в размер на 3 000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца. Жалбоподателят, редовно призован, не се явява, но изпраща процесуален представител, който pledира съда да отмени наказателното постановление, като незаконосъобразно издадено и излага съображенията си затова.

Въззиваемата страна изпраща юрисконсулт, който излага доводи жалбата да се остави без уважение, а наказателното постановление да бъде потвърдено.

Русенската районна прокуратура не изпраща представител и не взема отношение по казуса.

След като направи анализ на събраните по делото доказателства и прецени законосъобразността на обжалваното наказателно постановление, съдът прие за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

На 09.06.2022 год. в с.Семерджиево, обл.Русе, около 20:20 часа, на кръстовището между ул.“Доростол“ и ул.“Черно море“, жалб. Р. привел в движение автомобил „Мерцедес 212 Д Спринтер“ с рег.№ Р 05-22 АТ, като при потеглянето му форсирал двигателя, превъртял задните гуми на

автомобила и поднесъл последователно задната му част надясно и наляво, след което продължил напред. Това обстоятелство било забелязано от органите за контрол на движението по пътищата, което наложило да му бъде извършена проверка, в хода на която срещу него бил съставен АУАН, затова че управлявайки автомобила по описания начин, не използвал пътищата по предназначението им. Жалбоподателят подписал акта без възражения. Впоследствие въз основа на акта било издадено обжалваното наказателно постановление.

Тази фактическа обстановка съдът приема за установена от събраните гласни и писмени доказателства по делото.

АУАН и обжалваното наказателно постановление са издадени съобразно изискванията на ЗАНН. АУАН е подписан от актосъставителя, свидетеля и нарушителя, като последният е отбелязал, че няма възражения. Спазено е изискуемото от закона задължително съдържание. При съставянето му не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Препис от него бил връчен на жалбоподателя, който е представен в съдебното производство, с цел да се онагледят нечетливостта му. Действително същият е трудно четлив, но не е нечетлив и от него може да се установи съдържанието на акта. На жалб.Р. са станали известни фактите, съставляващи основание за образуване на административнонаказателното производство, доколкото актът му е предявен в оригинал и той се е запознал със съдържанието му, което удостоверил с полагане на подписа си и не е възразил срещу констатациите в него, включително и че е нечетлив. Затова съдът приема, че не е ограничено правото на същия да узнае обстоятелствата, съставляващи фактическо основание за налагане на наказанието и да организира защитата си. Въз основа на това и вземайки предвид факта, че при издаване на наказателното постановление точно и еднакво са отразени констатациите, направени в АУАН, съдът намира, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати нарушения, които да водят до отмяната на наказателното постановление на това основание.

Съгласно разпоредбата на чл.104б, т.2 от ЗДвП, на водача на моторно превозно средство е забранено да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари.

Видно от показанията на разпитаните по делото свидетели – полицейските служители П. Ц. И. и П. Т. П., същите визуално са възприели как жалбоподателят при потеглянето на автомобила форсирал двигателя му, превъртял задните гуми и поднесъл задната му част надясно и наляво, след което продължил напред. И двамата свидетели сочат, че пътната настилка била асфалтова и времето ясно. Тези показания са последователни, логични, изчерпателни и не съдържат вътрешни противоречия, допълват се взаимно досежно главните факти, подлежащи на установяване в съдебното производство. Към техните показания следва да се отнесат и показанията на свид.Р. и свид.А.. Първият от тях сочи, че е възможно гумите да са превъртяли заради рязко пускане на съединителя, а вторият твърди, че автомобила избуксувал. При така изложеното съдът приема, че при

потеглянето на автомобила жалб.Р. е форсирал двигателя, превъртял задните гуми на автомобила и поднесъл задната му част надясно и наляво, след което продължил напред. Като се има предвид, че настилка на платното за движение била асфалтова, теренът хоризонтален и без наклон, а времето ясно, съдът приема, че изброените действия при управлението на автомобила са били извършени умишлено. Според показанията на свид.Р. и свид.А., жалбоподателят не е „дрифтил“ при извършване на деянието. Във връзка с това следва да се отбележи, че същият няма обвинение за „дрифт“. Действията, за които е ангажирана отговорността му са конкретно и ясно посочени в АУАН и НП – форсиране двигателя на автомобила, загуба на устойчивостта му, превъртане на гумите на задната теглителна ос, с което използва пътищата не по тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Що се отнася до твърденията на свид.Р. и свид.А., че върху асфалтовата настилка имало нанеси от кал, камъчета и пясък, които се образували вследствие на валил дъжд, съпоставяйки ги с показанията на свидетелите П. И. и П. П., съдът приема, че същите са били незначителни и не са влияели на движението по пътя, поради което превозното средство няма как да загуби устойчивостта си, освен ако водачът не стори това умишлено. Нещо повече, действията на Р. не са били извършени с цел привеждане движението на автомобила в изправност, дължащо се на непредвидимо обстоятелство, като затъване, закъсване, изпадане в дупка, канавка или др. подобни, които да предизвикат такъв вид движение.

В случая жалб.Р. управлявал превозното средство, като е извършил демонстрационно потегляне и показване на умения във връзка с управлението на моторно превозно средство посредством занасяне на автомобила в различни посоки с превъртане на задните колела, което не е в съответствие с предназначението на пътищата, а именно за превоз на хора и товари. От субективна страна деянието е извършено при форма на вината пряк умисъл, т.к. деецът е съзнавал общественонеопасния характер на деянието, предвиждал е неговите общественонеопасни последици и е искал тяхното настъпване.

Потеглянето на превозно средство, категорично не предполага форсиране на двигателя, превъртане на гуми с едновременното занасяне на автомобила в различни посоки. Това изключва възможността описаното поведение на жалбоподателя, респ. движение на автомобила да е по непредпазливост или да се дължи на някакви особености на пътя или на пътната обстановка. Действително възможно е при привеждане на превозно средство в движение неволно двигателят да бъде форсиран и водачът да потегли по-рязко, с което да превърти за кратко задвижващите му гуми, но поднасянето на задницата му последователно в двете посоки върху асфалтова настилка при хоризонтален терен, без наклон, през лятно и ясно време, не може да се получи, ако тези действия не са умишлени. Затова в случая не става въпрос за случайно деяние или извършени по непредпазливост действия.

Според чл. 175а, ал.1, пр.3 от ЗДвП, наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок 12 месеца и глоба 3000 лв. водач, който ползва пътищата, отворени за общественоне ползване, за други

цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари.

С оглед изложеното законосъобразно на жалбоподателя са наложени визираните административни наказания, чийто размери са фиксирани от закона и не подлежат на индивидуализиране.

Съгласно разпоредбата на чл.189з от ЗДвП за нарушенията по този закон не се прилагат чл.28 и 58г от ЗАНН, поради което обсъждането на „маловажен случай“ е безпредметно.

Не са налице и предпоставки за приложението на чл.9, ал.2 от НК вр. с чл.11 от ЗАНН, тъй като деянието не е малозначително или явно незначително. В конкретния случай деянието на жалбоподателя е накърнило обществените отношения, свързани с правилното използване на пътищата за тяхното предназначение, макар и да е траело за кратко време. То е извършено на публично място, освен това предвид младата си възраст и малък стаж на водач на МПС, жалбоподателят би следвало да бъде внимателен и добросъвестен водач, а не да демонстрира уменията си да борава екстремно с уредите за управление. Не без значение е и факта, че е управлявал поверено му чуждо превозно средство. Освен това, нарушение от този вид винаги създава опасност за всички участници в движението, тъй като е абсолютна предпоставка за настъпване на пътнотранспортно произшествие.

По тези съображения наказателното постановление се явява законосъобразно издадено и следва да бъде потвърдено.

При този изход на делото, жалбоподателя следва да заплати в полза на ОДМВР - Русе юрисконсултско възнаграждение, чийто размер, с оглед фактическата и правна сложност на делото и проведените две заседания с разпитани общо четирима свидетели, на основание чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът определи на 130 лв. Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-3393-000307 / 28.06.2022 год. на началника на Второ РУ при ОД на МВР – Русе.

ОСЪЖДА Д. Д. Р. с ЕГН: ***** да заплати на ОДМВР – Русе юрисконсултско възнаграждение в размер на 130 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд Русе, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия при Районен съд – Русе: _____